

סמרת
השם
עליונות
ירמיהו (ק' תיקון)
חמא (ק' ט"ו)
זכור (ק' נ"ג)
ש"ב (ק' חמ"ט)
א"א: (מ"א)

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה טו

כשנא (ו) ירמיהו והמלך הכהן יוצא אלי ומשאל בן דודי כדבר
ה' (ירמיה לב) ברוך וי' מלכו שהיו תלמידי ירמיה בברך דכתיב
מפיו יקרא אלי את הדברים האלה ולמי סוכב על הספר בדוי'
(ירמיה לו) ושריה בתוך ספר ירמיה (ט"ז) הדבר אשר ליה ירמיה
את שרי' בן מחסיה וגו' ומלינו
בחלומי נביאים שהיו נביאים נחה
רוח אליה על אלישע, ויהאשע תלמיד
משה, ולקמן מניח בברייתא ברוך בן
נריה ושריה בן מחסיה והאל ומרדכי
וחגי זכריה ומלאכי כולן נחבצו
בשנת שמיים לדרוש: **ישמעאל בן**
נחמיה - הוא שהרג את גדליהו בן
החיקס הרק: **בשנת שמיים לדרוש**
האחרון נחבצו לפני הגולה שיחזרו
לבית המקדש שנחבטלה המלכה וה'
שמונה עשרה שנה על ידי שמרונים
משהחזירו זה בימי כורש: **בגדה**
יהודה - סיפיה דקרא ובעל בת אל
כר': **בשנת שמיים** - המזכיר את
שמה נגבר חסר תלמוד וטעם: **נקרי** -
רוח קרי: **ש"ג מ"א** - כשעק
לעקב גדולה ומרה מה היה לו
לעקב: **רב אמר** - כך היה לו טעם
בגם פסן מחשורו - שמאלו לבו
לדבר מה שלא עלה על לב לחשורו:
גבר מלכה פילוס - כינוי הוא
להיפך בלשון נקיה: **והתחלל** -
נתחמסם חלל גופה: **שחפסו**
מגדולתו - בימי החשורו שהרי
בלשון השלישו תחלל במלכותו וכן
נרשם המדי שנאמר ועלה מנהון
כריתא תחלל ד' דניאל חד מנהון
(דניאל ו) וכן כורש שנאמר ודניאל
הלל במלכות דרוש ובמלכות כורש
פרסאה (ט"ז) וכשמלך החשורו
חטכו מגדולתו: **ואלו איש** - דניאל
לא חיל להשיב שליחו: **על סקלקס** -
שהיה חסר מונעת לבא אל המלך
לפיך לא השיב התך את שליחו
ואסתר שלחה דבריה ע"י אחרים:
פד עכשיו - נבעלתי באונס: **ועכשיו** -
מחלן ואיך מדעתי: **אכדתי מתך** -
ואסורה אליך כך דאש ישראל שנאסרה
מוסרת לבעלה וברצון אסורה לבעלה:
ויט ראשון של פסח - שהרי ב"ג
בניסן נכתבו האגרות וניתן הדם
בששון וי"ה וחמשה עשר וששה עשר
התענו ובששה עשר *תחלה המן
בערב: **דעבר פרקומא דימי** -
לאסוף יהודים שבעבר השני: **שופת**
את סקדים - מושיבה על הכירה
היא קרויה שפית: **הנה בא בפרובובי** -
מרבץ בא אליו בטענת עושר רשע
בא בטענת עוני שמר המן את
עלמו למרדכי קודם לכן ימים רבים
בכר' למס: **בולי** - לשון עושר שם
דלמירין (ניסן דף לו) ושרתי
את גלון עוזבם אלו בולאים שביאודה:
בזוי

ארבע נשים יפיות היו בעולם - קשה אמרו לא חשיב חיה
דהא אמרינן כפ' חוקה הבתים (כ"ב דף מ"ו) שרה לפני
חיה כקוף כפני אדם ויש לומר דלא חשיב אלא ליתן הטלדות מלשה:
בשם שאבדתי מינים אבא כך אבדתי מתך - ואל"ת אמרו לא היה
מגרסה ותהא מוסרת להחזירנה
י"ל לפי שכל מעשה הגט הוא ע"פ
עדים והיה ירא פן יתפרסם הדבר
למלכות: **ביום** השלישי - בזכות
תורה נביאים וכתובים א"כ כהנים
לויים וישראלים אי נמי משה ואהרן
ומרים אי נמי שלישי דמתן תורה:
זה

בירדן ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח כגון דבר ה' אשר היה אל
צפניה בן בושיה בן גדליה בידוע שהוא צדיק בן צדיק וכל שפרט לך
הכתוב באחד מהן לגנאי כגון יהיה בתדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע בידוע שהוא רשע בן רשע אמר רב זבון מלאכי זה מרדכי
ולמה נקרא שמו מלאכי? שהיה משנה למלך מיתבי בירדן בן נריה
ושריה בן [מ] בעשה ודניאל ומרדכי בלשן חגי זכריה ומלאכי בלשן
גחבא בשנת שמיים לדרוש: **תוהבא חניא אמר רבי יהושע בן קרחה**
מלאכי זה עזרא ו**מלאכי שמו** אמר רב *נחמן מסכתרא כמאן
דאמר מלאכי זה עזרא דכתיב בניבאות מלאכי בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל
גבר ומאן אפריש נשים נכריות עזרא דכתיב ויען שכניה בן יהואל מבני
עילם ויאמר לעזרא אנתנו מעלנו באלהינו ונושב נשים נכרות/תנו רבנן
ארבע נשים יפיות היו בעולם שרה (*ואביגייה רחל) ואסתר ולמאן דאמר
***אסתר וירקוקת היתה מפיק אסתר ומעייל ושתי/תנו רבנן רחב בשמה יצתה**
יעל בקולה אביגיל בזוירתה מיכל בת שאול בראייתה *אמר רבי יצחק *כל
האומר רחב רחב מיד ניקרא אל רב נחמן אלא אמנא רחב רחב ולא איכפת
לי? אמר ליה כי קאמינא ביריעה ובמכירת/מרדכי ידע את כל אשר נעשה
מא? אמר רב אמר נבה (נ) המן מאחשורוש ושמואל אמר נבר מלכא עיראה
ממלכא תתאה ו**תתחלל המלכה מא** *ותתחלל אמר רב שפירסה גדה
ור' ירמיה אמר שהוצרכה לנקיבה ו**תקרא אסתר לתך** *אמר רב התך זה
דניאל ולמה נקרא שמו התך? שנתחברו מגדולתו ושמואל אמר שכל
דברי מלכות נתחבן על פיו ללשון מה זה ועל מה זה אמר רבי
יצחק שלחה לו שמא עברו ישראל על המשה חומשי תורה דכתיב
בהן *מוה ומוה הם כתובים ו**נעור למרדכי את דברי אסתר** ואלו אידו
לא אול לגביה מכאן *שאין משיבין על הקלקלה לך כגון את כל
היודים וגו' עד אשר לא בדת אמר רבי אבא שלא כדת (ז) (יהיה)
שבכל יום ויום (עד עכשיו) באונס ועכשיו ברצון ו**כאשר אבדתי בשם**
שאבדתי מבית אבא כך אבד מתך ו**יעבור מרדכי אמר רב** שהעביר יום
ראשון של פסח בתענית ושמואל אמר דעבר *ערקומא דמיא יתבי **ביום**
השלישי ותלבש אסתר מלכות כגדי מלכות מיבעי ליה אמר רבי אלעזר אמר
רבי חנינא *מלמד שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלבש וכתיב התם
ורוח לבשה את עמשי ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא לעולם *אל תתן
ברכת הדין קלה בעיניך שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדימות ונתקיימה
בהן ואלו הן הוד ודניאל בוד דברכיה ארונה דכתיב ויאמר ארונה אל המלך
(ג) וגו' דניאל דברכיה דרוש דכתיב אלחך די אנת פלח ליה בתדירא הוא
וישויבין ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא *אל תתן קללת הדין קלה בעיניך
שהרי אבימלך קלל את שרה הנה הוא לך כמות עינים ונתקיים בורעה ויהי
שם עושר שם מבי זקן יצחק ותכהין עיניו ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא בא וראה שלא
כמדת הקב"ה מדת בשר דם ימות בשר ודם אדם שופת קדרה ואח"כ נותן
לחוכה מים אבל הקב"ה נותן מים ואחר כך שופת הקדרה לקיים מה שנאמר
וימיו ללקול תתן המון מים בשמים ואמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא *כל האומר דבר בשם
אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר ו**האמר אסתר למלך בשם מרדכי** ואמר רבי חנינא צדיה
אבד לדרון אבד קישל לאדם שאבדה לו מרגלית כל מקום שהיא מרגלית שמה לא אבדה אלא
לבעלה ו**כל זה אינו שוה לי** אמר רבי חנינא בשעה שראה המן את מרדכי וישב
בשער המלך אמר כל זה אינו שוה לי (ג) כדרב חסדא דאמר רב חסדא זה בא בפרובובלי זה בא
בפרובובי (* נכחט ו)

ק"ל ז"ר
הקולות לביאם
מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם
מקומם
מקומם

בני איתא
אמר רב
מלאכי וכו'

ג"י ע"י אמר
רב נחמן בר
יצחק

ג"ל רחב
ואביגייה
לשני י"ג

מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם

מקומם
מקומם
מקומם